



TARİH

büyük harflerle

YAZILMAZ



CEMİL
KOÇAK



İÇİNDEKİLER

GİRİŞ YERİNE	
YALAN VE İFTİRÂ KAMPANYASININ HEDEFİ OLMAK.....	9

1. BÖLÜM

UYDURUK TÂRİHÇİLİK.....	15
--------------------------------	-----------

‘BİR GÜN İNSANOĞLU GEZEĞENLERE GİDECEK’ MUSTAFA KEMÂL ATATÜRK (1936) UYDURMA UZAYLI YORUM ATATÜRK’E NASIL ATFEDİLDİ?	17
İHTİYAÇ HÂLİNDE TÂRİH YAZMAK... ..	23
PORTATİF VE OYNAK DENİZ FENERİ TEORİSİ: BANDIRMA VAPURUNA İNGİLİZ KOMPLOSU.....	29
BİRİ İNGİLİZLERE SAVAŞI KAZANDIKLARINI SÖYLEMELİ: SAMSUN’DAKİ İNGİLİZ TABURU ATATÜRK’E TESLİM Mİ OLDU?	34
NUTUK’TA DA 19 ŞİFRESİ ARADILAR	39
BÂZEN DE TÂRİHÇİYİ ‘BELGELER’ YANILTIR.....	45
AZ DAHA BİR İNGİLİZ CUMHURBAŞKANIMIZ OLACAKMIŞ!	57
YA SARKİS TOROSYAN DOĞRU SÖYLÜYORSA.....	64
“SARKİS TOROSYAN’IN ACÂYİP HİKÂYESİ” NEDEN 1947 YILINDA YAYINLANDI?	69
SARKİSYAN DA TOROSYAN’IN ‘ANILARI’NIN SAHTELİĞİNİ AÇIKLADI	74

2. BÖLÜM

TÂRİH OKUMAK VE YAZMAK	77
‘TÂRİH BENİ BERAAT ETTİRECEKTİR’	79
LATİN AMERİKA’YI SÂDECE MUZDAN İBÂRET SANANLAR YANILIR.....	85
‘ŞU ÇILGIN TÜRKLER’ VİETNAM’DAYKEN.....	90
‘HAYALDİ; GERÇEK OLDU’ DIŞİŞLERİ BAKANLIĞI ARŞİVİ AÇILIRKEN	97
VE ASYA TİPİ ÜRETİM TARZI GÜNDEME BOMBA GİBİ DÜŞTÜ.....	103
ÇETİN ALTAN’I UĞURLARKEN AKLIMDAN GEÇENLER.....	109

3. BÖLÜM

SOLUN TÂRİHİNDEN...

NÂZİM HİKMET VE DONANMA DÂVÂSI	115
NÂZİM HİKMET MAHKÛMİYETİNDEN SONRA NEDEN YURT DIŞINA ÇIKMADI?	117
NÂZİM HİKMET’İN MAHKÛMİYETİ VE SOSYALİST LİTERATÜR.....	124
1938 DONANMA DÂVÂSI SONRASINDA AF BEKLENTİLERİ.....	131
SOSYALİSTLER RESMÎ TÂRİH Mİ SEVER?	137
RÂSİH NÛRİ İLERİ: ‘ATATÜRK VE KOMÜNİZM’	144
BİR ZAMANLAR ‘EĞLENCELİ BİR ÜLKE’ VARDI.....	150
SOLCU TAN’I YIKIMA GÖTÜREN YAZILAR.....	158

4. BÖLÜM

1970’Lİ YILLAR	163
KIRK YIL ÖNCE...	
CHP YILLAR SONRA İLK KEZ SEÇİM KAZANMIŞTI.....	165
CHP’NİN KAZANDIĞI SON SEÇİM: 1977 SEÇİMİNE BİR BAKIŞ.....	171
BİR ZAMANLAR MECLİS CUMHURBAŞKANI SEÇERDİ.....	178

5. BÖLÜM

KOALİSYON HÜKÜMETLERİ DÖNEMİ

(1961-2002).....	185
SEÇİM SİSTEMLERİ VE KOALİSYONLAR.....	187
27 MAYIS 1960 SONRASININ KOALİSYONLARI.....	192
12 MART DÖNEMİNİN 'PARTİLER ÜSTÜ' HÜKÜMETLERİ... PARTİLER SÜNGÜ TEHDİDİYLE HÜKÜMETE KATILMAYA ZORLANDI.....	199
70'Lİ YILLARIN ÖMÜR TÜKETEN KOALİSYONLARI.....	205
12 EYLÜL'E GİDEN YOLDA MİLİYETÇİ CEPHE KOALİSYONLARI.....	211
90'Lİ YILLARIN BİTMEZ TÜKENMEZ HÜKÜMET ARAYIŞLARI.....	218
İNDEKS.....	225

GİRİŞ YERİNE YALAN VE İFTİRÂ KAMPANYASININ HEDEFİ OLMAK...

Artık öğrendim; psikolojik savaşın önemli bir unsuru; yalan ve iftirâ... Sık denenir. 'Ya tutarsa' misâli... Önce 2010 yılında denediler. Olmadı... Geçtiğimiz günlerde aynı siyâsî çevre, aynı iftirâ ve yalan kampanyasını yinelemeye çalıştı. Amaçları; geçen defâ olduğu gibi, üniversiteden uzaklaştırılmamı sağlamaktı. Onları deşifre ediyorum!

Artık öğrendim; psikolojik savaşın önemli bir unsuru; yalan ve iftirâ... Sık denenir. 'Ya tutarsa' misâli... Mekanizması da bellidir: Sanal ortamda önceden saptanmış biri, yalan ve iftirâ dolu bir yazı yazar. Bu, elbette tesâdüfen üretilmiş değildir. Belirli bir amaçla belirli gruplar arasında dolaştırılır. Medyaya yansıtılır.

Bu arada, aynı siyâsî çevrenin medya ayağı zâten uyarılmıştır; bu yalanı hemen gazetelerde, dergilerde, internet sitelerinde yayınlar. Yalanı ilk yazan saniiyeler içinde kaybolur. İkinci aşamada, medyanın haberi dolaşıma sokulur. Köşe yazıları devreye girer. Yalanın ve iftirânın kaynağı olarak da herkes birbirini gösterir.

Tekzib edince...

Kim umursar tekzib metnini!

Önce noter kanalıyla tekzib metni yollarsınız; pek azı umursar. Hele ilk yalanla da yetinmeyip, üstüne yeni yalanlar da yazan köşe yazarlarının umuru bile olmaz. Tekzibinizi yayınlamazlar. Son çâre, mahkemeden tekzib kararı almaktır. Alırsınız; ama bu da zaman

alır. Mahkeme karârıyla alınan tekzibinizi mecbûren; ama aylar geçtikten sonra yayınlarlar.

Sonra; bütün bu öyküyü kitabınızda; *Resmî Târihe Meydan Okuyorum'* da (2014) anlatırsınız. İsimleri ve niyetleri afişe edersiniz. Ondan önce de bulabildiğiniz bir gazete köşesinde yaparsınız bu işi: *Radikal* gazetesinin iki sayısında: “Gelibolu ve Yarbay Mustafa Kemal Bey”, (*Radikal*; 19 Aralık 2010) ve “Yalanlarla Yazanlar”, (*Radikal*; 16 Ocak 2011) adlı iki yazınızla...

Buna rağmen kampanya bütün hızıyla sürer. Size ulaşan küfür ve hakâret mesajlarının, hattâ tehditlerin arkası kesilmez. Dahası; bir yandan, üniversite idâresinden işten atılmanız istenir. Bir yandan da, savcılık harekete geçmeye çağrılır. Savcılıktan da soruşturmaya gerek olmadığına ilişkin karar alırsınız. Bitti sanmayın ama...

‘Yeni kampanya’nın fâili: Lâle Gürman

Tanıdık bir isim; bir öncekinde de başı çekmişti; oradan hatırlıyorum. Aynı yalan ve iftirâyı aynı yöntemle devreye soktu. Tam 6 Mart’ta... Hazırlık; 18 Mart’a yakın bir zamanda ‘kendi mahâllesi’nde infâal uyandırmaktı tabii... Mail grubuna benim adresimi de eklemiş olduğundan, ânında haberim oldu. Gereken yanıtı verdim. Hiçbir şey olmamış gibi devâm etti. Hazırlıklı bir kampanya olduğu âşikârdı.

Ama asıl derdini sonraki mailinde ifşâ etti; şöyle yazdı: “Ekranlara çıkıp, kitaplar yazarak” onları rahatsız ediyormuşum! Lâle Gürman’ın derdi belli oldu işte: Ekranlara çıkmamam gerekir(miş); kitaplar yazmamam gerekir(miş); yaparsam da başıma böyle şeyler gelir(miş) işte! Nasıl organizasyon ama! Tevekkeli Gürman yazılarını “Özel Büro-Türk Güvenlik ve İstihbârat Grubu” sayfasında yayınlıyor! Galiba ‘Teşkilâtı Mahsusa’nın yeni bir versiyonu!

Kampanya bu kez de başarısız oldu. Gazeteler, ajanslar, internet siteleri, köşe yazarları; geçen defâ olduğu gibi, bayat ve bilinen yalanlara balıklama atlamadılar. İş sonuçsuz kaldı. Şimdi de bu

korodan bâzı isimleri yakından tanıyalım... Düşünce dünyâlarını da bilelim... Tanıyalım; tanıtalım...

Yaşar Okşaroğlu'nu tanıyalım...

Kendisine tektzibimi iletince bana şöyle yazdı: “Kitabınızı alarak katılmadığım düşüncelerinizle zihnimi kirletmek ve size para kazandırmak zorundamıyım.” (imlâ hatalarını düzeltmedim). Aman, dikkat ediniz; kitabımın bulunduğu odaya bile girmeyiniz! Zihninizin ne şekilde kirleneceğini kim bilebilir ki? Elbette soracak olsanız; her şeyleri okur, bilir takımından olduğunu bize iftiharla anlatacaktır. İşte, bir zihniyet dünyâsı! Ama devâm edelim... Elbette beni üniversite yönetimine de şikâyet edeceğini yazmayı ihmâl etmemiş... İşte organizasyonun delili...

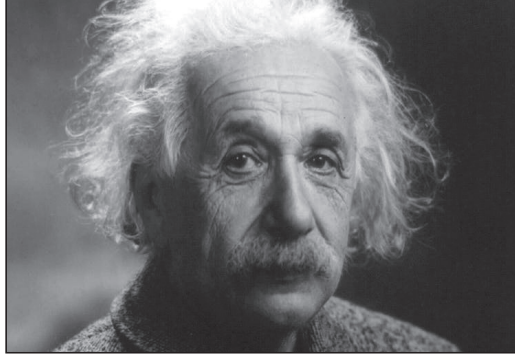
Azmi Güran'ı unutmayalım...

O da şöyle yazmış: “Ben târihçi degilim beyefendi, meslegim mühendislik. Buna ragmen T.C. târihi üzerinde ilmi araştırma yapmamis isemde, bagli bulduğum universitenin târih fakultesinde T.C. dersini yakından takip etim, dolayisiyle az çok malumat sahibiyim.” (imlâ hatâlarına dokunmadım). Yine mailinde üniversiteye İkinci Dünya Savaşı'ndan önce Almanya'da başladığını da yazıyor.

Ne dersi aldı bilemedim; Almanya'da ‘TC’ dersi mi vardı acaba? Yoksa buradaki lise târih dersinden mi söz ediyor? Almış olsa da; ders herhâlde savaşın çıkışına kadar bile gelmiyordu. Yâni, 70 yıl önce bitiyordu; en iyi ihtimalle... Güran, bu dersle ‘TC’ hakkında “malumat” sâhibi olduğunu yazıyor. Belki iktidarda hâlâ İsmet Paşa'nın olduğunu düşünüyor da olabilir! Onu bu derin târih bilgisiyle baş başa bırakalım en iyisi... İşte, ‘Cumhuriyet muhafızları kadrosu’ndan bir başka kesit daha...

Prof. Tolga Yarman da hoş geldi!

Ama asıl eğlenceyi sona bıraktım. Şöyle yazmış: “Ekranlardan izledigim Cemil Kocak, akademisyense ben degilim, ben akademisyensem, o degildir” (imlâya dokunmadım). Mantık dersine



Albert Einstein

giriş olmak üzere; ben akademisyenim; o hâlde Tolga Yarman akademisyen değildir! Kendi önermesini sanırım kabûl edecektir. Bunu kendisine yazdığımda sanırım âsâbı bozuldu. Şimdi işin daha da eğlenceli kısmına geliyoruz.

Yarman, bundan birkaç yıl önce fizik dünyâsını alt üst eden bir basın açıklaması yapmıştı; bilmem ki, hatırlayanınız var mı? Şimdi sıkı durun: Yarman, Einstein'ın teorilerini çürüttüğünü açıklamıştı! İşte o günden bu yana fizik dünyâsı bir daha iflâh olmadı gitti! Her ne kadar makâleleri uluslararası fizik dergilerince bilimsel olmadığı gerekçesiyle reddediliyorsa da; önemli değil tabîî...

Yarman'ın değeri fizikçilerce anlaşılmayınca; o da ne yapsın, kendisini politikaya vurdu. Yine birkaç yıl önce CHP genel başkanlığına aday da oldu! Bu muhteşem gelişmeden nasıl haberiniz olmaz, anlamıyorum. Belki de haklısınız; çünkü aday olamadı; sâdece aday olacağını açıkladı!

Yetmedi; son Cumhurbaşkanlığı seçiminde de aday olmaya kalktı. Sonra öğrendi ki, meğer öyle her isteyen aday olamıyormuş... Belirli kuralları varmış... Bunun üzerine seçimin iptâli için AİHM'ye dâvâ açtı. Sonucu hâlâ merakla bekliyor olmalı!

Yarman, bana yazdığı mailde; "dilini keserim" diyor. Bilmiyorum artık; bunları yazdım diye dilimi mi kesecek? Ona şimdiye kadar kimlerin dilini kestiğini sordum. Şimdiye kadar bâzılarının

Prof. Yarman: Einstein'ın kuramını çürüttüm

İSTANBUL Milliyet

Okan Üniversitesi Öğretim Üyesi, Nükleer Bilimler Uzmanı Prof. Dr. Tolga Yarman, Einstein'ın "Genel Görecelik Kuramı"nın farklı bir yaklaşımla çalışarak çürüttüğünü bildirdi.

Yarman, **Okan** Üniversitesi'nde çalışma arkadaşlarıyla düzenlediği basın toplantısında, çalışmalarını **Okan** Üniversitesi Fizik Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Metin Anık'la beraber gerçekleştirdiklerini ve ortaya çıkan sonuçların ise Belarus Devlet Üniversitesi'nde Prof. Dr. Alexander Kholmetskii yönetiminde yapılan deneylerle kanıtlandığını söyledi.

'10 yıldır çalışıyoruz'

Son 10 yıldır Einstein'ın Görecelik Kuramı ile Modern Atom

Kuramı üzerinde çalıştıklarını vurgulayan Yarman, teorisine göre, duran cisimlerin hangi uzaklıkta olursa olsun birbirleriyle etkileşebildiğini, bu olayın da ışık hızından daha hızlı gerçekleştiğini kaydetti.

Einstein'ın "Genel Görecelik Kuramı"na göre hiçbir etkileşimin ışık hızından daha hızlı olamayacağını belirten Yarman, 1 ay önce bitirilen çalışmalar kapsamında kendi yaptıkları deneylerde "bağıl manyetik alanın" ışık hızından en az 4 kat daha hızlı yayıldığını bulduklarını anlattı. Bu sonucun Einstein'ın kuramıyla çatıştığını kaydeden Yarman, elde edilen sonuçların, bu alanda bugüne kadar gelmiş bazı bilgilerde değişiklikler yaratabileceğini vurguladı.

Prof. Dr.
Tolga
Yarman



Prof. Dr. Tolga Yarman'ın 'dünyayı sarsan iddiaları' basında...

dilini tam, bazılarının ise yarım kesmiş! "Yakında tam dilsiz kalabilirsin" diye de beni uyarma ihtiyacını hissetmiş! Belki de Lâle Gürman ile ele ele dilimi kesmeye kalkabilirler! Meğerse Yalman "dilci"ymiş! Bu koroya tehditleriyle katılan Sefer Tan'ı da eklemeyen olmaz tabii... Onun yazdıkları ise, daha çok emniyeti ve savcılığı ilgilendiriyor zâten...

Yarman'ın bir özelliği de, sürekli olarak CHP'yi ve yönetimini yerden yere vurma... Bir de baktım; CHP'nin İstanbul seçim bölgesinden milletvekili aday adayı olmuş! Elbette CHP delegeleri, onu fizikteki devrimini CHP'de de gerçekleştirmesi için ön sıralara taşıyacaklardır. Bundan eminim...

Lâkin bana yazdığı mailde; "Mustafa Kemal'i, O'nun zaafların tabii tartışırım" (imlâya dokunmuyorum) demesini ona yakıştıramadım. Atatürkçülük konusunda imânının birazcık zayıf olduğuna kanaat getirdim. Umarım CHP delegeleri, bunu görmezden gelirler. Ama Yarman, politikada da başarısızlığa uğrarsa, 'şimdiye kadar onun değerini kim anladı ki?' denilir ve geçilir.

Kampanyanın amacı

Neredeyse otuz yıldır yakın târihimiz üzerine akademik araştırmaya dayanan yirmiye yakın kitapla fazlasıyla makâle yazmış bir târihçinin kendi târih ezberlerinin dışına çıkarak, üstelik bir de geniş kamuoyunda etkili olmasına ve yeni bir târih anlayışı geliştirmesine dayanamıyorlar. Bir an için düşünün; şimdiye kadar yazdığım binlerce sayfadan oluşan kitaplarımı tek bir cümle ile olsun eleştirebilecek donanımdan yoksun olanlar, benimle akademik alanda tartışmaya girmeye cesâret edemeyenler, bâzı 'karanlık oda'larda ancak yalan haberler üretip, kendi ürettikleri yalan haberlerin arkasına gizlenerek, saldırıyorlar. Ne kadar da zavallı ve çaresiz hâldeler!

Başta Lâle Gürman olmak üzere; kampanya katılımcılarına bir çift lâfım var: 'Sizlere ve çevrenize verdiğim rahatsızlık için özür dileyecek değilim!' Verdiğim 'rahatsız çevre koşulları'nda, sağlık içinde uzun ömürler dilerim. Ne demişti şâir? "Kör olasin demiyorum; kör olma da gör beni!"

1. BÖLÜM
UYDURUK TÂRİHÇİLİK

‘BİR GÜN İNSANOĞLU
GEZEGENLERE GİDECEK’
MUSTAFA KEMÂL ATATÜRK (1936)

UYDURMA UZAYLI YORUM
ATATÜRK’E NASIL ATFEDİLDİ?

*Atatürk’ün 1936’da Eskişehir’i ziyâretinde söylediği;
kayıtlara geçen uzay bilimlerinde yaşanacak gelişmelere dâir
öngörülü ifâdeler, Sabiha Gökçen’in anılarından yapılmış
ilâvelerden ibâret...
Şimdiye kadar duymamış olabilirsiniz diye, Atatürk’ün gizli
kalmış bir öngörüsünü sizlerle paylaşmak istedim. Benim de
haberim yoktu bundan...
Ama ne demişler; bilmemek değil, öğrenmemek ayıp!*

Bu bilgiyi Emre Kongar’dan aldım. O da bunu *Cumhuriyet* gazetesinde 6 Aralık 2012 târihinde yazmış... Özetle; Eskişehir’e gitmiş ve orada Eskişehir’de büyükşehir belediyesinin hazırlamış olduğu Eskişehir Bilim Parkı’nda Sabancı Uzay Evi’ni gezerken Atatürk’ün bu sözleriyle karşılaşınca, o da benim gibi şaşırılmış... Pek de inanmamış... Neden mi; okuyalım da, öğrenelim...

‘Gezegenele gidilecek’

Kısacası, Atatürk, 1936 yılında Eskişehir’i ziyâret ettiğinde, “Bir gün insanoğlu, tayyâresiz de göklerde yürüyecek, gezegenlere gidecek; belki aydan bile haber yollayacaktır. Bu mûcizenin tahakkuku için 2000 yılını beklemeye gerek kalmayacaktır. Gelişen teknoloji, bize daha şimdiden bunu müjdeliyor.” demiş... Sonra



Prof. Dr. Emre Kongar



Eskişehir Bilim Parkı

da devâm etmiş: “Bize düşen görevse, Batı’dan bu konuda fazla geri kalmamayı temindir.” Gerçekten de inanılmaz... İnanılmaz; çünkü NASA bile ancak 1 Ekim 1958 târihinde kurulacaktır!

Gerçekten de inanılmaz

Kongar da, benim gibi kuşkuya düştüğünden, bu sözlerin kaynağının ne olduğunu merâk etmiş ve sormuş... Kendisine verilen bilgiye göre; bu sözler, Stuart Kline’nın Türkçeye de tercüme edilmiş olan *Türk Havacılığının Kronolojisi* adlı kitaptan alınmış... Bu kitapta yer alan bu satırlar; ayrıca hâli hazırda Türk Hava Kuvvetleri’nin resmî internet sitesinde de bulunmaktadır. Nitekim hâlâ oradalar!

Kaynaktaki farklılık

Ancak bu sözlerin yer aldığı belirtilen kaynak, yâni Kline'nun kitabı, doğru kaynak değildir. Çünkü bu sözlerin yer aldığı asıl kaynak, Sabiha Gökçen'in anılarıdır. Gökçen, ilk kez 1982 yılında yayınlanan *Atatürk'ün İzinde Bir Ömür Böyle Geçti* adlı anılarında; Atatürk'ün bu sözleri aktardığını yazmaktadır (sayfa: 64). Sözlerin gerçek kaynağı; Gökçen'in anılarıdır. Nitekim günümüzde Türk Hava Kuvvetleri'nin sitesinde de yer alan sözlerin kaynağı olarak, Gökçen'e atıfta bulunmaktadır. Hiç kuşkusuz sözlerin kaynağı, bu kitaptır.

Gökçen'in aktarımı

Şimdi bir de bütün bu öykünün aslını oluşturan Gökçen'in anılarında ne yazdığına bir bakalım... Şöyle diyor:

Bundan sonra insanlığın hizmetine girecek en büyük gelişmeler, havacılık alanında olacaktır ona göre... Hattâ gün gelecek insanoğlu uzaya gidecek, başka dünyâlara gidecek, ayı ve benzeri gezegenleri bile fethedecekti. İşte bu çağdaş savaşlar da, göklerde üstün olan uluslar tarafından kazanılacaktı. Gerçi çok pahalı bir teknikti, havacılık tekniği... Ama uygar ve çağdaş Türkiye'nin bu aşamayı yapması şarttı, gelecek yönünden...

Evet; hepsi bu kadar...

Peki, mâdem Türk Hava Kuvvetleri'nin internet sitesinde de yer alan sözler için Gökçen'in anılarına atıfta bulunmaktadır; o hâlde nasıl olur da; Atatürk'e âid olduğu belirtilen şu sözlere yer verilmiş olabilir acaba?

Kanatlı bir gençlik memleketin geleceği bakımından en büyük güvencedir. Bir gün Batılı ayaklar, Ay'da ayaklarının izlerini bırakacaklarsa, bunların arasında bir de Türk'ün bulunması için şimdiden çalışmalara girişmek, aşamalar kaydetmek gerekir.

Tırnak içinde yazıldığına göre, bu sözlerin Atatürk'e âid olduğuna inanmamız gerekiyor! Çünkü hemen ardından bu söz-

lerin Atatürk'e âid olduğu şöyle açıklanıyor: "Veciz ifâdesi de, Atatürk'ün gelecekte yapacağı aşama ile ilgili öngörüsünü ortaya koymaktadır." En iyisi ben de bir 'öngörü'de bulunayım: Eğer Gökçen'in ömrü daha uzun olsa ve anılarını da daha sonra kaleme alsaydı; muhakkak ki, Mars'ın keşfinden de söz edildiğini bize aktaracaktı!

Aktarımın aktarımı; kulaktan kulağa

Biraz suyunun suyu gibi oldu; biliyorum... Görüldüğü gibi, Kongar, kuşkulandırmakta haklıdır. Eğer, bu sözlerin gerçek kaynağı Gökçen ise ki öyle olduğu muhakkaktır, bu durumda Eskişehir'de rastladığımız ve Eskişehir'de söylenildiğine tanık olunduğu belirtilen sözler, gerçekte Eskişehir'de ifâde edilmemiştir. Hattâ 1936 yılında da ifâde edilmemiştir. Gökçen'in aktarımında bu yönde hiçbir bilgi bulunmamaktadır.

Kline'nın kitabında da yer alan bilgiler için ise, doğrudan Ülger'e atıfta bulunmaktadır. Eğer Ülger'in anlatımı yanlışsa, Kline'ın yazdıkları ona dayandığından, onun da yazdıklarını ciddiye alma imkânı yoktur. Ülger'in aktarımının ve 'belge'sinin de doğru olmadığını artık biliyoruz.

Ama önemli bir notum daha var: Kline, kitabına aldığı bu alıntılar için yalnızca Ülger'i referans göstermekle kalmamakta; fakat Kongar'ın yazdığına göre, aynı zamanda bunun kaynağı olarak; *Cumhuriyet* gazetesi ile Anıt Kabir müzesini de göstermektedir. Bu son iki kaynağın tamamen hayâl ürünü olduğunu söylemeye bilmem ki, gerek var mı artık?

Kuyuya düşen taş

Pek çok kez olduğu gibi, esas kaynağın artık ortadan tamâmen kaybolduğu bir sürecin izini sürdük. Aslında 'olay' basit: Gökçen'in yazdıklarıyla bile tatmin olmamış biri(leri)... İşi daha da köpürtmek lâzım geldiğine inanmış olmalı(lar) ki, Gökçen'in yazmadıklarını da aktarmak ve bütün bunları ona, bu vesileyle Atatürk'e de söyletmek ihtiyâcını duymuş(lar)...

Velhâsıl kaynak tahrif edilmiştir diyemem... Böyle demek çok basit ve kolay olurdu. Burada yapılan, tahrifâtın çok ötesinde artık... Benim hep dediğim gibi, 'uyduruk târihçilik' devreye çoktan girmiş bile... Sâdece internette bâzı sitelerde kalsa, yine iyi... Türk Hava Kuvvetleri'nin internet sitesine kadar gelebilmiş; Eskişehir'deki 'bilim' merkezine dek sokulabilmiş... Bakalım, bu 'taş'ı kim, ne zaman yerinden kaldırır; artık bilinmez!

Kurtuluş Güran'ın itirazları

Kongar'ın bu yazısı üzerine kendisine itirazlar da gelmişti. Bunlardan biri de, zamanında Kaynak Yayınları'ndan çıkan *Atatürk'ün Bütün Eserleri* dizisinin redaktörü Kurtuluş Güran'dı. Şöyle diyordu:

Hemen belirtmeliyim ki, köşenizde aktardığınız metin, Atatürk'e atfolunan uydurma yazılardan biridir. Atatürk'e âid olmadığı ilk bakışta anlaşılan "M. K. Atatürk 936 Eskişehir Tayyâre Alayı" imzâlı el yazısı sözde belge, ilk olarak Eriş Ülger tarafından yayımlandı. (*Bütün Dünyâ* dergisi, Kasım 2002, s. 33.

Birincisi; el yazısının Atatürk'ün el yazısı olmadığı, uzmanlığı gerektirmeyecek kadar bellidir. İkincisi; Atatürk 1936 ve sonrasında imzâsını "K. Atatürk" ya da "Kamâl Atatürk" olarak atmaktadır. Söz konusu yazıda ise, imzâ "M. K. Atatürk" şeklindedir. Üçüncüsü; Atatürk, Türkçeyi ve Osmanlıca'yı son derece hâkimâne kullanan biridir. Söz konusu yazı ise, ifâde bozukluğu ve yazım hatâlarıyla doludur.

Gerçek olansa şudur: Atatürk, 9 Haziran 1936 günü saat 10'da Eskişehir'e gelmiş; bâzı kurumları ziyâretten sonra hava kıt'alarını ve tesislerini teftiş etmiş, havacıları tebrik ettikten sonra kumandanlık defterine şunu yazmıştır: "9.6.1936; çok sevindim, gördüklerimden" "K. Atatürk" ... Reiscumhur Atatürk, saat 2'de istasyona dönerek, Ankara'ya hareket etmiştir. (Bkz. *Atatürk'ün Bütün Eserleri*, cilt: 28, s. 207)

Bu haber, 10 Haziran 1936 târihli *Ulus*, *Cumhuriyet*, *Kurun*, *Son Posta*, *Tan* ve *Akşam* gazetelerinde yer almaktadır. Ancak yazınızda aktardığınız yazı ya da konuşmanın hiçbir yerde bahsi geçmemektedir. Atatürk'ün en ufak bir cümlesine yer veren gazetelerin, [onun]

gelecektek haber veren(!) sözlerini duymamış olması düşünülemez. 30 cilt olarak tamamladığımız *Atatürk'ün Bütün Eserleri'*ni hazırlarken önümüze gelen bu ve bu gibi birçok uyduruk belgeyi cilde koymayıp, ayrı bir klasörde topladık. Bu da onlardan biri...

Göremediğim târihsel belge

Ben maalesef Ülger'in adı geçen dergide yayınladığı bu 'târihsel belge'yi göremedim. Fakat bu öykü; Gökçen'in anılarında yer alan şifâhî anlatımın 'belge'ye tahvil edilmesi sürecini çok net olarak göstermesi bakımından hayli anlamlıdır. Demek ki; sâdece bir anda yer alan bir aktarımın bile 'belge'sine ihtiyaç duyulmaktadır ve bu durum, son zamanlarda artık sıklaşmaya başlamıştır!

Târih alanındaki tartışmalarda; 'ey târihçi; belgen kadar konuş!' ya da 'belgeni göreyim!' tarzı basitlikler ortaya çıktığından beri; aynı anda 'belge üretimi'nde de hamle yapıldığına şâhit oluyoruz. Ama dikkat... Ortalık yerde rastladığınız her 'eski kâğıt' belge değildir.

İHTİYAÇ HÂLİNDE TÂRİH YAZMAK...

*Geçmişte olmamışı, olmuş kabûl etmek bir yana; böylesine
bir 'uydurukçuluk' üzerinden törenler ve anmalar
düzenlemeye kalkışmak da, bunun bir ileri adımı olsa
gerek... Ama neden böyle oluyor?*

Birkaç yıl önce trajik-komik bir haber basında yayınlandı. Mardin'in 'düşman işgâlinde kurtuluş törenleri'ne artık son verilecekti. Nedeni, pek de akıl alır gibi değildi doğrusu; ama basitti: Çünkü Mardin hiç işgâle uğramamıştı ve bu nedenle de kurtarılması mümkün değildi! Bunca yıldan beri devâm eden törenler, artık bundan böyle 'onur günü' adı altında sürdürülecekti.

Alkışı hak edenler...

Basından izlemeye devâm edersek; Mardin Artuklu Üniversitesi târih bölümünde okutman olan Aysel Fedâi, yaptığı araştırmalar sonucunda, Mardin'in hiç işgâle uğramamış olduğunu fark etmişti. Dahası, -pek çok kez pek çok akademisyenin yaptığıının aksine- bu bilgiyi kendisine saklamak yerine, açığa vurmuştu. Hattâ dahası da var; böylesine bir 'işgüzarlık', bu kez cezâlandırılmak yerine, ciddîye alınmıştı. Mardin Belediye Meclisi, bu târihsel bilgiyi reddetmek yerine, 'kurtuluş günü töreni' düzenlemekten vazgeçmeyi tercih etmişti. Kanımca, bu haberin üzerinde önemle durulmalıydı.

Öncelikle; genç bir akademisyenin cesâreti ödüllendirilmeliydi. Üniversitesinin ona sâhip çıkışı da kayda değerdi. Fakat onun orta koyduğu bu târihsel bilginin çok uzun yıllardan beri süren bir törenin sonunu getirmesi, ancak resmî düzeyde kabullenilmesini gerektirirdi ve bu da yapılmıştı. Bu bakımdan Mardin'in



Geleneksel kurtuluş törenlerinden bir sahne

Belediye Meclisi de alkışı hak etmişti. Sayın Fedâî'nin 15 Kasım 2010 târihinde Mardin Belediye Meclisi'ne yaptığı bu sunum sonucunda, törenlerden vazgeçilmesinin kabâlû, bizim pek de alışkın olmadığımız bir resmî olgunluğa işâret etmektedir.

Nereden çıktı bu kutlama?

İşte, araştırılacak ilginç bir konu daha... Olmayan bir işgâlin olmayan bir kurtuluşunun törenlerle kutlanması geleneğinin yaratılması, gerçekten de olmayacak bir yaratıcılığın ürünü olabilirdi ancak... Elbette Kurtuluş Savaşı ve sonrasında bütün Mardinliler, şehirlerinin düşman işgâline uğramadığını biliyor ve hatırlıyorlardı; aksini düşünmek bile mümkün değildir. Bu bakımdan geçmişî bilenler ve hatırlayanlar açısından ilk kurtuluş töreni, muhtemelen şaşırtıcı olmuş olmalıdır! Ama acaba hangi târihte olmuştu; işte bunu bilemiyoruz!

Ama bir an için durup hayâl etmeye çalışalım; hangi târihte başlamış olursa olsun, o dönemi bilen ve içinde yaşamış olanlar açısından ilginç bir tören olmuş olmalıdır. Acaba içlerinden ve akıllarından neler geçirmiş olabilirler? Bunu bilemeyeceğiz; fakat herhalde bir itirâz sesi yükselmemiş olmalıdır ki, basında 91 yıldan bu yana kutlanmakta olan bir törenden söz edilmektedir! Fakat ben

kuşkuluyum... Bu törenin muhtemelen basında yer aldığı târih olan 2011 yılında 91. kez kutlanmadığını düşünüyorum. Muhtemelen törenler ve kutlamalar, yıllar sonra başlamış olmalıdır.

Ne zaman başlamış olabilir?

Elbette, bundan sonra yazacaklarım yalnızca bir tahminden ibâret... Gözüme birden bire Ali Enver Teksoy'un 1939 yılında yazdığı *Millî Mücadele'de Mardin* kitabı ilişti. Korkarım, Mardin'in bir zamanlar düşman işgâline uğradığı ve sonra da kurtulduğu yönündeki bütün târihsel anlatının kaynağını -gâlibâ- bu kitap oluşturuyor. Kitabın sâdece kapağını görebildim. Daha kapakta; kitabın zamânında CHP Mardin Halkevi tarafından yayınlandığı görülmektedir. Yâni, resmî bir girişimden söz ediyoruz. Bana soracak olursanız, Mardin'in Kurtuluş Savaşı yıllarını anlatan başkaca bir yayın olmaması bile -tek başına- üzerinde önemle durulmasını gerektirirken; bu kitabın birdenbire bu târihte ortaya çıkması, rastlantı da sayılamayabilir.

Komşu Urfa, biraz ötede Maraş, kahramanlık öyküleriyle çalkalanırken, Mardin'in kendisini hayli yalnız hissetmiş olabileceğini düşünebiliriz. Belki de bu nedenle Mardin'in de 'düşman işgâline karşı direndiği' yönünde bir yayına ihtiyaç duyulmuştu. Doğrusunu isterseniz; Mardin'in 'düşman işgâline kurtuluş törenleri'nin bu sıraya rast geldiğini öğrenirsem bir gün; bu bilgi, benim için artık şaşırtıcı olmayacaktır.

İşte, araştırmacıların önüne gelmiş yepyeni bir konu daha... Ne var ki; Mardin'in 'onur günü' kutlamaları 2011 yılında başlarken; Mardin'in yerel gazeteleri üzerinden eski törenin ne zaman ve nasıl başladığına ilişkin bir araştırma çabasına henüz rastlanmamış olması da düşündürücü... Pek çok genç araştırmacı, meselâ yüksek lisans tezi ararken, böylesi zengin bir konuyu hiç akıllarına getirmiyorlarsa; araştırma rûhunda bir eksiklik olduğuna kesin olarak kanaat getirmek mümkündür.



Olmayan bir olayın anma töreni afişi

Yunanlı Komünistler de İzmir’de anıldı!

Belki sâdece birkaç gün önce basında yayınlanan bir haber, sizin de ilginizi çekmiştir. Habere göre; İzmir’in işgâli sırasında Yunanistan’dan İzmir’e gelen Yunan ordusu içinde 200 Yunan askeri, Türklerle savaşmak istemeyince; İnciraltı’nda kurşuna dizildiğinden; onların bu soylu davranışını anmak üzere de, 4 Ocak’ta bir anma töreni düzenlenmiş... Yine İnciraltı sâhilinde... İlk bakışta, gerçekten de duygulandırıcı bir girişim... Lâkin tek bir eksiği var; acaba böyle bir olay gerçekten de olmuş mudur diye sormadan edemiyor insan...

Kanıt nerede?

Doğrusunu isterseniz; memleketimde böyle bir olayın gerçekleşmiş olduğuna ilişkin ne bir satır okuduğumu hatırlıyorum; ne de İzmir’de böylesine bir olayın anlatıldığını... O kadar ki, uzun yıllar boyunca özellikle sosyalist yayınlar arasında kaldığım hâlde;

sosyalistlerin enternasyonalist dayanışma adına pek çok başkaca anma töreni düzenlemelerine karşın, böylesine bir dayanışmadan hiç söz etmemiş olmalarını da, doğrusu yadırgatıcı bir tutum olarak görüyorum! O zaman geriye sâdece tek bir seçenek kalıyor demektir: Acaba târihte böyle bir olay olmuş muydu sorusunu sormanın tam zamânı...

Birdenbire bu 'olay'ın hatırlanmasına neden olan gelişme, şâir Tuğrul Keskin'in yeni yayınlanan bir şiir kitabı vesilesiyle oldu. Keskin, kitabını kurşuna dizilen Yunan askerlerine adanmış... En azından kendisi, "ben târihçi değilim; bu kitap bir târih kitabı gibi okunmamalıdır" demesine rağmen; gelişmeler pek de öyle olmamış... Bu hayli romantik ve duygusal ithaf; birdenbire, olmamış bir olayın törenle anılmasına kadar varmış olmalı...

Romantik bir ithaf...

Bir kere; sayı bile çok muntazam: 200... Ayrıca, savaş esnâsında kendi ordusu tarafından kurşuna dizilerek cezâlandırılan askerler olağan ve sıradan bir konudur. Her orduda çok sayıda örneği vardır. Dahası; bu askerlerin cezâlandırılma nedeni; resmî kayıtlarda 'emre itaatsizlik', 'disiplinsizlik', 'korkaklık ve kaçma (fırar)' olarak tanımlanır. Sadece askerlerin değil, fakat subayların da böyle cezâlandırıldığına rastlarız. Bu bakımdan arşiv kayıtlarına bakılacak olsa bile, hiçbir askerinin -öyle söylenildiği gibi- 'kardeşime kurşun sıkmam' dediği için kurşuna dizildiğini de bulamayız.

Şimdiye kadar sosyalistler arasında bile bilinmeyen bu 'olay'ın birden hatırlanması da, benzer bir ruh hâlinin ürünü olarak tanımlanabilir. Bir şeylerle övünç duyma ihtiyacı... Hiç kuşkusuz ciddîye alınması gereken bir ihtiyaçtır. Lâkin hangi siyâsî ya da ideolojik kanada mensup olursa olsun; herkesin yakın târihimizden kendince anabileceği ya da kutlayabileceği pek çok olay bulup çıkarması mümkün iken; böylesine hayalî 'olaylar' yaratması, bambaşka bir hâleti rûhîyenin sonucu olmalıdır.

Neden böyle oluyor?

Biliyorum, kısaca yanıtlamak çok güç; fakat bir iki fikir kısıntısı yazmak isterim: Her politik-ideolojik kanat; içinde bulunduğu günün politik ve ideolojik ihtiyaçlarının bir çeşit dayatması altında, geçmişi âdetâ yeniden yaratma eğilimi içinde... Günün kendilerince anlamlı gelen politik-ideolojik çerçevesine yerleşebilecek, daha doğrusu yerleştirilebilecek her vesile; gerçekte olup olmaması hiçbir önem ve anlam taşımadan; yeniden yaratılıyor ve sonra yeniden günümüze taşıyor. Yâni, süreç çok farklı işliyor: Ortada bir târihsel gerçeği arama, bulma ve sorgulama ihtiyâcı olmaksızın; bugünü târihe taşıma ve onu orada 'bir şekilde bularak', yeniden bugüne dönme sarkacı gündeme geliyor.

Bir anlamda, olmamışı, olmuş gibi kabûllenmek; bu sarkacın olmazsa olmaz koşuludur. Târihsel gerçeklik kırılıyor; ama bunun hiçbir önemi yok; çünkü, aslolan târih değil; geçmişte gerçekte ne olduğunu bilmeye çalışmak da değil; aslolan tek şey, günün politik, ideolojik ve hattâ psikolojik ihtiyâcını bir şekilde karşılayabilecek malzeme yaratabilmek...

Politik ve ideolojik bakımdan karşıt kutuplarda yer alan anma törenlerinin aslında -korkarım- benzeştiğini ve buluştuğunu yazmak zorundayım. Birbirine karşıt gibi görünen bu iki politik-ideolojik tutum, temelde aynı noktada buluşmakta sakınca görmüyor. Her ikisi de, uydurma bir târihin üzerinden, kendisine 'yeni bir geçmiş' kuruyor; sonra da, bu uydurma geçmiş üzerinden gününü anlamlandırıyor. Aslında gâyet 'anamlı'; fakat iş, târihçilik açısından yüz karası... Her ikisi de, târihçilik açısından sorunlu; olmamış bir geçmiş üzerine kurulan politik-ideolojik dünyânın sağlamlığına da artık siz karar verin!